

Cartes des de l'Aloma

Es tractava d'un assumpte seriós, ja que ma mare es comportava amb serietat i rigidesa. El meu pare al seu costat l'escoltava i li donava suport. Després de pronunciar dues paraules em vaig adonar del que s'aveïnava. Doncs ja no podria continuar en aquell lloc, ja no tornaria a veure als meus companys i professors. Havia d'allunyar-me d'allà.

Els meus pares em van insistir en que allò era pel meu bé. I analitzant la situació no trobava res de bo en aquella decisió que havien pres els pares, però havia d'acceptar-ho, assumir-ho i fer-li front.

Durant aquell estiu, vam cercar una escola apropiada. Vam visitar i recórrer llocs per tot arreu. Fins que vam arribar aquí. Aloma. Aloma? Aquesta és l'escola que finalment havien triat? Es tractava de proximitat, educació, disciplina i seguretat el qual transmetia aquesta escola. Es tractava d'un avanç en la meua vida, es tractava d'arribar a ser una persona ben formada i en aquest lloc ho aconseguiria. Després d'una visita, una inscripció i el meu primer dia, aquesta es va convertir en la meua escola. Cares noves, normes noves, horari nou,... ¡Tot era nou! Espantada, inquieta, temerosa, emocionada...

No sabia que sentia. A poc a poc vaig aconseguir recordar alguns noms. Vaig aconseguir adaptar-me al nivell dels meus nous companys. Vaig assolir deixar enrere els meus records i temors, doncs em sentia recolzada. Havia encaixat a la nova escola. Ara recordant tants anys que ja acaben m'emociono. M'emociona pensar que ja deixaré de ser alumna per ser ex-alumna o germana d'alumne. Seguiran arribant alumnes i seguiran triomfant. Ara he d'abandonar-te. Ara m'allunyaré de tu, Aloma. Deixaré d'ocupar les teves aules. Deixaré de trepitjar-te i escoltar-te. Deixarà de retrunyir la meua veu a les teves parets. Et deixaré, però no t'oblidaré perquè vas ser i ets part de mi, de la meua persona. Perquè Aloma es la meua Aloma.

Alba Ibáñez Muñoz 4art ESO

